

ادامه از صفحه اول

سرمایه‌های ایران در جیب آمریکا

از محل پول‌های توقیفی که از بانک‌ها و مؤسسات و شرکت‌هایی که جریمه شده‌اند و وجوهای مآخوذه که در حساب مخصوصی نگهداری می‌شود، برداشت کنند. ۵۲ گروهانی که در ایران به مدت ۴۴۴ روز بازداشت بودند برابر لایحه بودجه سال ۲۰۱۶ هر نفر مبلغ چهار میلیون و ۶۰۰ هزار دلار اجازه برداشت از پول‌های بلوکه‌شده جریمه را خواهند داشت؛ البته تنها ۳۸ نفر از ۵۲ دیپلمات گروگان گرفته‌شده در قید حیات هستند. دومین گروهی که علیه ایران احکامی در اختیار دارند، افرادی هستند که خود یا بستگانشان در حوادثی که در اطراف و اکناف دنیا علیه آمریکاییان به‌وقوع پیوسته، آسیب دیده‌اند. آنها انگشت اتهام را به سوی ایران گرفته‌اند؛ هرچند دولت ایران خود را بی‌نیاز از حضور در این محاکم و دفاع از ادعایی که واقعیت ندارد می‌بیند و احکامی از این دست تحت هیچ شرایطی و منطبق با هیچ قانونی که در قوعاد و قوانین بین‌المللی باشد متوجه ایران نمی‌شود؛ اما این مدعیان یک‌طرفه به قاضی رفته و حکم گرفته‌اند. ازاین‌دست احکام به فراوانی در طول سالیان گذشته از محاکم آمریکایی صادر شده است، برخی مدعیان هم درصد اجرای احکام خود برآمنند و به اخبار دیده و خوانده‌ایم که منابع مالی ایران از کشتی‌ها گرفته تا الواح کلی امانی در دانشگاه شیکاگو بعضاً توقیف هم شده‌اند؛ اما امکان اجرا و برداشت امکان‌پذیر نیست. لایحه بودجه سال ۲۰۱۶ از یک نکته ظریف استفاده کرده و ادعا شده است که با توجه به اینکه جرائم اخذشده از قطع‌نامه‌های تحریم علیه ایران متعلق به ایران نیست و اموالی است که به گفته آنها در پی تخلفات شرکت‌های طرف معامله با ایران از اشخاص حقیقی و حقوقی ثالث اخذ شده و دولت آمریکا هم مالک این پول‌ها نیست، به قانونی نیاز بود تا کسانی که احکام قطعی علیه ایران در اختیار دارند یا کسانی مانند گروگان‌ها، خسارت بکشند. چون ایران و آمریکا برابر بیانه الجزایر توافق کردند که از ایران غرامت گرفته نشود و مهم‌تر از اینکه نمی‌شود احکام ادعایی دیگران نسبت به دولت‌ها را هم از منابع مالی بین‌المللی این کشورها برداشت کرد، سراغ این پول‌ها رفته‌اند که به ظاهر مالک خاصی ندارند.
بالین‌حال قوانین آمریکا از پیچیدگی مخصوصی درباریه برخوردار است. هرچند لایحه بودجه سال ۲۰۱۶ اجازه برداشت از پول‌های توقیفی جرائم را مجاز اعلام کرده؛ اما اجرای این احکام به این زودی‌ها میسر نیست. بر دولت ایران فرض است که از همه امکانات خود سود ببرد و اجازه ندهد فتح بابی جدید علیه ایران و منابع مالی کشور توسط کشور ثالثی باز شود و سرمایه‌های ملی کشور در معرض توقیف دیگر کشورها قرار گیرد.

بودجه ۹۵وزخانه دولت

اگر ایران تولید خود را ۲۰۰ الی ۳۰۰ هزار بشکه در روز افزایش دهد، باهم با کسری درآمدهای نفتی مواجه خواهد بود. کشور ما در پستاتحریم نیازمند سرمایه‌گذاری‌های خارجی است تا بتواند رشد اقتصادی را افزایش داده، اشتغال ایجاد کند و سطح رفاه عمومی را بالا ببرد. این امر با کمبود منابع دولت به‌ویژه منابع حاصل از فروش ثروت‌های ملی، امکان‌پذیر نیست مگر آنکه شرایط اقتصادی، امنیتی، ثبات قوانین و کاهش ریسک و همچنین فضای کسب‌وکار در موقعیتی قرار گیرد که شرکت‌های خارجی بتوانند با خیالی آسوده، سرمایه‌های خود را وارد ایران کنند. به موجب مصوبه اخیرکنگره آمریکا در لایحه بودجه این کشور، اتباع حدود ۸۲ کشور از ۱۱۰ کشورهای اروپایی، آسیای صغیر و ... چنانچه در پنج سال گذشته به ایران، سودان، مصر، سوریه و عراق سفر کرده یا سفر کنند، باید برای هریار ورود به آمریکا ویزا اخذ کنند که این امر یکی از عواملی خواهد بود که سرمایه‌گذاران را برای ورود به ایران دچار تردید خواهد کرد، زیرا مناسبات تجاری آنها با آمریکا بسیار بالاتر از منافعی است که بخواهند از مشارکت در تجارت با ایران به دست آورند. کوتاه سخن اینکه بودجه سال ۹۵، برشی از برنامه ششم توسعه بوده و باید از این برنامه تبعیت و بر آن اساس تنظیم شود. مهم‌ترین اقدام درحال حاضر این است که براساس نیازهای واقعی اقتصاد، ظرفیت‌های آشکار و پنهان، شرایط اقتصادی داخلی و پیرامونی و شرایط اساسی منطقه در متن برنامه ششم لحاظ شود.

حیاط بیمارستان

ثانیا در محیط‌های شهری فعلی بهتر آن است که امکانات پزشکی از نظر جغرافیایی هم توزیع نشوند به‌خصوص در قسمت‌هایی که سرعت انتقال بیمار دارای اهمیت ویژه‌ای است؛ به‌طورمثال بیمارستان ما غربی‌ترین بیمارستان بزرگ آموزشی شهر است که در منتهی‌الیه آن ۱۱ میلیون‌هافتر ساکن غرب تهران و شهرک‌های اطراف به هیچ بیمارستان دولتی آموزشی‌ای دسترسی ندارند. بهتر آن نیست که بیمارستان بعدی در محلی غربی‌تر ساخته و بعد تصمیم گرفته شود که چه بخشی در بیمارستان مادر و چه بخش‌هایی در بیمارستان یا بیمارستان‌های غربی قرار بگیرند؟ همان‌گونه که پزشکان و انجمن‌های پزشکی متولی جسم و روان مردم هستند، معماران و انجمن یا انجمن‌های معماری هم متولی جسم و روح ساختمان‌ها محسوب می‌شوند. این انجمن‌ها هم می‌توانند با پزشکان هم‌نوا شده و درخواست کنند یک‌بار برای همیشه ساخت‌وساز در حیاط یا فضاهای باز بیمارستان‌های قدیمی ممنوع شود.

سرمایه‌گذاران خارجی رابین‌هودنیستند

شرق: «سرمایه‌گذاران خارجی رابین‌هودنیستند که ما را نجات دهند؛ اما به‌عنوان مسیری که در طول تاریخ بارها تجربه شده مشخص است که می‌توانند سرعت حرکت ما را در دست‌یابی به اهدافمان خیلی تسریع ببخشند». این را می‌گوید و تأکید می‌کند باید بسترهای کشور را برای ایجاد احساس امنیت اقتصادی، اجتماعی و سیاسی در میان سرمایه‌گذاران فراهم کرد. سیدضیاءالدین خرمشاهی، رئیس پیشین کمیسیون حقوقی و قضائی اتاق بازرگانی، در گفت‌وگوی خود با «شرق» می‌گوید: «باید بپذیریم که میدان رقابتی وجود دارد؛ چون کشورهای سرمایه‌پذیر خیلی زیاد شده‌اند و کشورهای در حال توسعه، تلاش فراوانی می‌کنند که سرمایه‌گذاران خارجی را به سمت خودشان هدایت کنند ... ما خیلی تعیین‌کننده شرایط نیستیم. طبیعتا هر کشوری بتواند سرویس بهتری ارائه دهد در جذب سرمایه‌گذار موفق‌تر است». او به یکی از بزرگ‌ترین قوانینی که مانع حضور خارجی‌ها در ایران می‌شود، اشاره می‌کند و معتقد است که ترکیه با استفاده از این فرصت، سرمایه‌گذاران را به سوی خود جذب می‌کند. قانونی که در دوران قاجار به دلیل نگرانی حاکمان از استعمار ایران از سوی روسیه تصویب شد و حالا دیگر موضوعیتی ندارد. او معتقد است: «اگر قانون‌گذاران ما به پیشینه تاریخی دستور ممنوعیت استملاک اتباع خارجه رجوع کنند که به دوران قاجار بر می‌گردد، متوجه می‌شوند که موضوعش از بین رفته. عاملی که ایجاد این قانون را سبب شده بود بر می‌گردد به جنگ دوم ایران با روسیه. روسیه در تهران شروع به خرید املاک مرغوب تجاری و باغات کرد و دولت ترسید روسیه از طریق تملک مستغلات در ایران، بعد از مدتی ایران را مستعمره خود کند و ممنوعیت استملاک را در دولت آن زمان وضع کرد. از آن موقعیت قاجاری تا‌حال‌با این بیش از صد سال گذشته است و اکنون یک دولت مقتدر، یک حکومت باتدبیر، دستگاه‌های امنیتی بسیار کارآمد و به‌روز داریم و نباید تصور کرد که کشورهای خارجی ایران را به استعمار خود در بیاورند...». اما حالا هنوز این خطا پابرجاست و با اینکه سال گذشته دولت در مصوبه هیات وزیران درخصوص استملاک اتباع بیگانه بازنگری کرد و مالکیت شرکتی را به رسمیت شناخت، هنوز قوانین دیگری هستند که جذابیت‌های ایران را برای سرمایه‌گذاری کم‌رنگ‌تر می‌کنند.

آیا سرمایه‌گذاران خارجی راغب به حضور در ایران هستند؟

ما با پدیده‌ای مواجه هستیم به‌عنوان تعدادی سرمایه‌گذار در دنیا که هنوز هدف مشخصی را برای سرمایه‌گذاری انتخاب نکرده‌اند. طبیعتا کشورهای که سرمایه‌پذیر هستند باید تلاش کنند و بستر مناسب آنها را فراهم کنند که جاذبه‌ای به‌وجود بیاید و این سرمایه‌گذاران را به سمت خودشان بکشانند.
اولا باید بپذیریم که میدان رقابتی وجود دارد؛ چون کشورهای سرمایه‌پذیر خیلی زیاد شده‌اند و کشورهای درحال‌توسعه تلاش فراوانی می‌کنند که این کشورها را به سمت خودشان هدایت کنند. پس در یک میدان رقابت هستیم و این‌طور نیست که تصور کنیم سرمایه‌گذاران به‌شدت مشتاق حضور در ایران هستند و ما باید برای حضورشان شرط تعیین کنیم. اگر بین این دو نگاه تمیز قائل شویم و بدانیم درحال‌حاضر کشورهای دیگری هستند که بسترهای مناسبی را فراهم کرده و جذابیت‌های بیشتری را برای سرمایه‌گذار فراهم کرده‌اند پی می‌بریم که ما خیلی تعیین‌کننده شرایط نیستیم. طبیعتا هر کشوری بتواند سرویس بهتری ارائه دهد در جذب سرمایه‌گذار موفق‌تر است.

آا حال چه سرویس‌هایی باید ارائه شود؟

در اقتصاد این قاعده معروف است که سرمایه فزّار و سرمایه‌گذار ترسو است. براین‌اساس سرمایه‌گذار جایی می‌رود که ترسش ریخته شده باشد و احساس امنیت کند ... این امنیت باید امنیت قضائی، اجتماعی، سیاسی و ... باشد. تمام جوابات امنیت را اگر در کنار هم قرار دهیم خروجی‌اش یکی بستر امن مطمئن برای حضور سرمایه‌گذار می‌شود.

آیا قوانین موجود در کشور شرایط را برای ورود سرمایه‌گذاران فراهم می‌کند؟

باید به قوانین موجود کشور واقع‌بینانه نگاه کنیم. هیچ‌کدام از قوانین ما تأمین‌کننده ایسن امنیت روانی برای سرمایه‌گذار نیست؛ مثلا اولین حقیی که باید برای سرمایه‌گذار قائل شویم این است که وقتی وارد کشورمان می‌شود و مجموعه‌ای را راه‌اندازی می‌کند و به دنبال کسب سود است، حق مالکیت داشته باشد؛ یعنی باید احساس کند که اگر در اینجا جمعیتی ایجاد می‌کند، سندش به نامش خواهد بود. درحالی‌که ما به‌موجب مصوبه هیات وزیران، ممنوعیت استملاک اتباع بیگانه را داریم. این مصوبه متعلق به سال‌های خیلی خیلی دور است. الان این موضوع را قیاس کنید با تبلیغاتی که ترکیه دارد. ترکیه به‌عنوان یک امتیاز، می‌گوید حتی اگر یک آپارتمان بخرید به شما اقامت داده می‌شود. خیلی از کشورها این را به‌عنوان مشوق در نظر می‌گیرند و همین موضوع یکی از دافعه‌های اصلی ماست. با شعار کار درست نمی‌شود. نمی‌شود بگویم سرمایه‌گذاران مشتاق حضور در ایران هستند و از طرف دیگر چنین قوانینی داشته باشیم. ثانیا نیاز داریم در قوانین قضائی بازنگری را رویکرد توجه به اتباع خارجی داشته باشیم. همین الان برای اتباع داخلی تأمین خواسته شرایطی دارد و برای اتباع بیگانه این شرایط به‌شدت سخت‌تر است. اگر یک

اقتصاد

روایت رئیس پیشین کمیسیون حقوقی اتاق بازرگانی از ورود خارجی‌ها به ایران:

سرمایه‌گذاران خارجی رابین‌هودایراننیستند

هیچکدام از قوانین ایران تأمین‌کننده امنیت روانی برای سرمایه‌گذاران نیست

سرمایه‌گذار خارجی یا یک تبعه بیگانه به دنبال احقاق حقش از طریق مراجع قضائی ایران باشد در قیاس با تبعه کشور از شرایط بسیار دشوارتری برخوردار است؛ درحالی‌که باید شرایط بهتری را برایشان در نظر بگیریم. نیاز داریم یک بازنگری کلی در حوزه قوانین صورت بگیرد. این بازنگری باید از سوی یک ترکیب بین قوه‌ای یعنی نماینده تام‌الاختیار رئیس‌جمهور، نماینده تام‌الالاختیار رئیس قوه قضائیه و نماینده‌ای با همین سطح اختیارات به انتخاب رئیس مجلس و کارشناسانی در این زمینه صورت گیرد. در خصوص قوانین مالیاتی، گمرکی، دادگستری، استملاک‌ها، تأمین مرغوب تجاری و باغات کرد و دولت ترسید روسیه از طریق تملک مستغلات در ایران، بعد از مدتی ایران را مستعمره خود کند و ممنوعیت استملاک را بازنگری کند و بحث استملاک را حل کند و از این طرف بحث دادخواست‌ها مشکل داشته باشد. اگر یک تفکر واحد بر موضوع جذب سرمایه‌گذار و حضور خارجی‌ها در ایران حاکم شود، می‌شود گفت امکان امیدواربودن هست؛ یعنی باید به گونه‌ای رفتار شود که وقتی این پکیج از طریق نمایندگان سیاسی ایران در سراسر کشور مورد عرضه و تبلیغ قرار گرفت، افرادی که برای انتخاب محل سرمایه‌گذاری در حال تردید هستند به‌یقین بگویند ایران مناسب‌ترین مکان برای این کار است. ما به این تفکر نیاز داریم. نیاز داریم امنیت اجتماعی آن نیرو را به‌هرصورت فراهم کنیم؛ اما متأسفانه در خیلی از موارد حتی سرمایه‌گذاران داخلی سعی می‌کنند موجودی حسابشان را به گونه‌ای کاور کنند که همه باخبر نشوند. سعی می‌کنند ظاهر پوشش و محل سکونت را طوری انتخاب کنند که خیلی شناخته نشوند. نمی‌گویم ایران امنیت اجتماعی ندارد؛ اما نیاز هست که این امنیت را در تبلیغات آن‌چنان بگنجانیم که امنیت تبدیل به احساس امنیت شود. مردم باید احساس امنیت داشته باشند. بین وجود امنیت و احساس امنیت وجود تفاوت و احساس امنیت فاصله وجود دارد. درحال‌حاضر به برکت دستگاه‌های امنیتی خوبی که داریم، امنیت نسبی خوبی را در کشور شاهد هستیم؛ اما کسی که می‌خواهد از منزلش خارج شود به‌جز ترسد و قفل ضدسرقت سعی می‌کند یک

دزدگیر الکترونیکی و دوربین مداربسته هم استفاده کند. اینها ناشی از احساس عدم امنیت است نه امنیت. باید حس امنیت ایجاد شود و این حس برای اتباع خودمان باید انجام شود و با ضربات باران برای اتباع بیگانه نیز فراهم شود؛ یعنی این حس به این القا شود که ایران بسیار امن است و در صورت آسیب، دستگاه‌های حمایتگر بدون کوچک‌ترین مشکل از آنها حمایت خواهند کرد.
آما شما به مصوبه ممنوعیت استملاک اتباع خارجه اشاره کردید. این مصوبه به چه زمان باز می‌گردد؟
بر این ایوارم که اگر قانون‌گذاران ما به پیشینه تاریخی دستور ممنوعیت استملاک اتباع خارجه رجوع کنند – که به دوران قاجار بر می‌گردد – متوجه می‌شوند که موضوعش از بین رفته. عاملی که ایجاد این قانون را سبب شده بود بر می‌گردد به جنگ دوم ایران با روسیه. روسیه در تهران شروع به خرید املاک مرغوب تجاری و باغات کرد و دولت ما در آن زمان دولت ضعیفی بود که نه پول داشت و نه کیاست. بنابراین ترسیدند روسیه از طریق تملک مستغلات در ایران، بعد از مدتی ایران را مستعمره خود کند و ممنوعیت استملاک را در دولت آن زمان وضع کردند که اتباع بیگانه نتوانند استملاک کنند؛ مگر در شرایط خاصی مانند ساختمان کنسولگری که به مالکیت آنها در می‌آمد. از آن موقعیت قاجاری تا‌به‌حال بیش از صد سال گذشته است. الان یک دولت مقتدر، یک حکومت باتدبیر، دستگاه‌های امنیتی بسیار کارآمد و به‌روز داریم و نمی‌توان تصور کرد که کشورهای خارجی ایران را به استعمار خود در بیاورند. این قانون حتی اگر خوب هم باشد مربوط به مقتضیات صد سال پیش است. الان چند سال است به همت ریاست سازمان ثبت، نظام ثبت یکپارچه را در کشور داریم و به‌راحتی قابل رصد است که هرکسی چه املاکی در کجای کشور دارد. اصلا تصور اینکه افراد بیگانه بتوانند بخش زیادی از خاک ایران را به نام خود کنند، اشتباه است؛ اما ما هنوز بر این قانون پافشاری می‌کنیم. به‌عنوان یک شهروند می‌گویم، زمانی در حدود مرزی ما تابلوهایی

اقتصاد

روایت رئیس پیشین کمیسیون حقوقی اتاق بازرگانی از ورود خارجی‌ها به ایران:

بیشتری را به کار بگماریم. هدف زیبایی است؛ اما راه افزایش اشتغال در جامعه این نیست. این درواقع یک پوسته زیباست. همین الان در بعضی مشاغل ساده و بدی در کنار کارگران ایرانی، کارگران افغانی را داریم. تقریبا تمام کارفرمایان اتفاق نظر دارند که کارگر افغانی با تلاش و وجدان کاری بیشتر و دستمزد کمتر کار می‌کند. منظور من استثمارکردن طبقه محترم و عزیز کارگر نیست. بارها شاهد درگیری‌های فیزیکی کارگران ایرانی و افغانی بوده‌ایم که کارفرما ترجیح می‌داده از کارگر افغانی استفاده کند. در همان حوزه بارها تشنج ایجاد شده و بعد از چند ماه که کارگر ایرانی توجیه شده آنچه باعث انتخاب کارگر افغانی می‌شود، کار بیشتر آنهاست، سعی کرده خود را به سطح آنها برساند. وقتی این دو هم‌سطح می‌شوند خودبه‌خود کارفرما هم‌وطن خود را ترجیح می‌دهد. با توجه به این مسئله، اگر ایسن محدودیت را برداریم و بگویم سرمایه‌گذار می‌تواند همراه ایجاد شغل در کشور، حداقل نیروهای نیمه‌متخصص را از اتباع خود بیاورد یا اینکه محدودیت قائل نشویم که از نیروی بومی یا غریبومی استفاده کند، این امر خود آرامش روانی به سرمایه‌گذار می‌دهد.

آما در حوزه مالیات‌ها چطور؟

اکنون مالیات ارزش افزوده ۹ درصد را طبق قانون شاهد هستیم؛ حتی به اعتراض‌های فراوانی که صورت گرفته مبنی بر اینکه مالیات ارزش افزوده نباید به بخش خدمات تعلق بگیرد؛ چون خدماتی مانند دفاتر اسناد رسمی، پزشکان و ... هیچ ارزشی اضافه نمی‌کنند توجهی نمی‌شود. سرمایه‌گذار قوانین ارزش افزوده را در کشورهای دیگر می‌سنجد و می‌بیند در اینجا مالیات خیلی سنگین‌تر است. اگر واقعا نیاز داریم از سرمایه سرمایه‌گذار خارجی استفاده کنیم باید یک مششوق برای او ایجاد کنیم که بگویم تا یک دوره زمانی منطقی، از پرداخت مالیات بر ارزش افزوده معاف باشد یا مالیات گرفته شده، اما در قالب سوسپسید برگردانده می‌شود. نیاز داریم این افراد را به هر شکل ممکن به بازار داخلی وارد کنیم. ورود آنها یک امر مبارک است که اگر بخواهم ابعاد مختلفش را بشکافم از حوصله این مقال خارج است؛ اما به ده‌ها دلیل علمی، منطقی، اجتماعی و تجربی به آنها نیاز داریم. طبق تجربه کشورهای دیگر، سرمایه‌گذار فقط پول نمی‌آورد؛ بلکه به همراه پولش تکنولوژی و دانش به‌روزرده را می‌آورد و دانش اینجا در کشور سوپ می‌کند. بسیاری از محدودیت‌هایی که بعضی کشورهای استعماری برای ایران قائل هستند و امیدواریم بعد از جریان برجام ایسن محدودیت‌ها برداشته شود، این است که این کشورها خیلی از تکنولوژی‌ها را در اختیار ایران قرار نمی‌دهند؛ اما اگر عضوی از خودشان در کشور ما باشد می‌تواند این تکنولوژی را وارد کند. متأسفانه کار بازنگری در این قوانین گاهی به افرادی داده می‌شود که تخصص ندارند و به‌همین دلیل چون همه جواب را نمی‌سنجند باعث می‌شود که نگاه تنگ‌نظرانه ایجاد شود. می‌توانیم سرمایه‌گذاران خارجی را ملزم کنیم که علاوه بر سرمایه و تکنولوژی‌ای که به کشور وارد می‌کنند، تعدادی از کادر هیات علمی دانشگاه کشور خود را هم به ایران اعزام کنند.

آا این الزام برای اتباع مانع ایجاد نمی‌کند؟

همین الان مانع است و باید این مانع را به یک فرصت طلایی تبدیل کنیم. الان واقعیت قضیه را باید بپذیریم که سرعت علم‌آموزی و تولید علممان تقریبا شانه به شانه خیلی از کشورهای پیشرفته است؛ اما از طرف دیگر به لحاظ یک سری بی‌اخلاقی‌ها در مدرگرایی، جایگاه علمی ما در میان مراکز علمی دنیا جایگاه پست‌باعت می‌شود که نگاه تنگ‌نظرانه ایجاد خارجی می‌توان به این امر هم پرداخت. همه چیز را باید تغییر دهیم. اینها را به‌عنوان رابین‌هود فرض نمی‌کنیم که قرار است ما را نجات دهند؛ اما به‌عنوان مسیری که در طول تاریخ بارها تجربه شده مشخص است که می‌تواند سرعت حرکت ما را در دست‌یابی به اهدافمان خیلی تسریع ببخشند. در حوزه قرارداده‌ها و مشاوره به سرمایه‌گذار خارجی حتما نیاز به بازنگری داریم. اساسا نیاز به مرکز واقعی جذب سرمایه‌گذار داریم.

آا چگونه می‌توان جو مسمومی که در چند سال اخیر به‌ویژه در دولت‌های نهم و دهم علیه ایران ایجاد شد را خنثی کرد؟

تبلیغات مسموم چنده‌ها اخیر درباره ایران را در کشورهای اروپایی، نباید فراموش کرد که چقدر جو را علیه ایران تحریک کرده است. اگر به افرادی که از درجه متوسط به بالا در کشورهای اروپایی برخوردار هستند، مراجعه کنید می‌گویند حاضر به سفر به ایران نیستند؛ چون تصویری که از ما داشت دارند درباره ایران هم دارند. اما ایران برنامه‌های مازدداشت دارد. آنچنان کار کنیم که اثر سوء ناشی از کشورهای بدخواه ایران را هم خنثی کنیم. نسبت به کشوری مانند ترکیه چنین تصویری در دنیا وجود ندارد و مدام سعی می‌کند زمینه مناسب را به دیگر کشورها نشان دهد؛ اما ما به‌جز برزن‌کردن زمینه‌های مناسب ظرفیت‌های غنی کشور باید جو مسمومی که علیه ما مطرح شده را هم از بین ببریم و این کار ساده‌ای نیست. بعد از جریان توافق هسته‌ای و موضوع برجام، یکی از اولویت‌های اصلی دولت باید این موضوع باشد و باید نسبت به این کار اهتمام بورزد. دولت یازدهم کارشناسان اقتصادی بسیار خوبی دارد، اما باید به این مسئله هم توجه بیشتری کند.

بورس

تنش ایران و عربستان بورس را معکوس کرد

ابراهیم دیلم - کارشناس بازار سرمایه

● بورس اوراق بهادار تهران که از روز سه‌شنبه با رشد بیش از ۳۰۰ واحدی شاخص، جانی دوباره گرفته بود، بعد از مدت‌ها توانست در روز گذشته با تکاپو و هیجان فعالان بازار برای خرید سهام شرکت‌های ارزان‌قیمت نقطه عطف جدیدی برای خود ایجاد کند، به‌طوری‌که رخوت و سستی در بازار بورس اوراق بهادار تهران پس از مدت‌ها جای خود را به رونق و هیجان در خریدوفروش سهام داد. پس از مدت‌ها در روز گذشته شاخص بورس اوراق بهادار تهران با ثبت ۵۷۶ واحد افزایش به رقم ۶۲ هزار و ۶۳۲ واحد رسید. بیشترین افزایش مربوط به شرکت نفت گاز پارسیان و بیشترین کاهش مربوط به شرکت صنعتی معدنی چادرملو به ترتیب؛ ۸۲ و ۱۱ واحد بود. در معاملات روز گذشته حجم معاملات نسبت به گذشته به‌طور معناداری افزایش یافته و در سال جاری رقم زدند. آنچه معاملات با افزایش حجم در شرکت‌های خودروبی، بانکی، غذایی و... موجب افزایش حجم معاملات کل بازار تا ۲۷۱ میلیارد تومان برای بورس و ۹۳ میلیارد تومان برای فرابورس شد. مجموع بورس و فرابورس با ثبت ۳۶۴ میلیارد تومان معامله یکی از روزهای پرافتخار در سال جاری رقم زدند. آنچه در دو روز اخیر اتفاق افتاد اقبال از خرید و فروش سهام شرکت‌های کوچک به شرکت‌های بزرگ‌تر بود و این موضوع باعث افزایش گردش معاملات شد. آنچه در خبرها در روزهای اخیر شنیده می‌شود مسائل مربوط به ایران و عربستان است که با اعلام قطع رابطه عربستان با ایران از سوی آن کشور، تنش در روابط این دو کشور به اوج خود رسیده و باعث شده بازار بورس عربستان ریزش کند اما این اثر در ایران کاملا معکوس بوده و تنها یکی از شرکت‌های بورس اوراق بهادار که درزمینه غذایی و روغنی فعالیت می‌کند دچار افت قیمت شده است. با توجه به اعلام دولت عربستان مبنی بر منع فعالیت اقتصادی در ایران توسط سرمایه‌گذاران و شرکت‌های عربستانی، هلدینگ صافولا که مالکیت یکی از شرکت‌های بورس اوراق بهادار را در دست دارد اعلام کرد به فعالیت خود در ایران ادامه می‌دهد و در نتیجه خللی در عملیات شرکت ایرانی رابطه نخواهد شد. اگرچه هلدینگ صافولا در بورس عربستان با کاهش ۱۱ درصدی قیمت سهام خود مواجه شد ولی شرکت ایرانی در روز قبل پس از حجم معاملات زیاد در نهایت متعادل شد. آنچه در این روزها موجب تغییر روند بورس شده و به‌عنوان یک پیش‌نگر می‌توان به آن نگرینست نرخ بهره بین‌بانکی است که با اعلام بانک مرکزی به ۱۹ درصد رسیده و نوید کاهش نرخ سیرده و تسهیلات در آینده نه‌چندان دور را می‌دهد.

عنوان شاخص	مقدار	تغییر
کل	۶۲۶۳۲٫۸	۵۷۶٫۸۷
شاخص قیمت	۲۴۴۹۳٫۳	۲۲۳۸٫۰
شاخص کل (هم‌وزن)	۱۰۰۸۶٫۷	۹۲۳٫۰
شاخص قیمت (هم‌وزن)	۸۵۳۸٫۸	۷۸۱٫۰
آزاد شاور	۶۹۳۰۰٫۸	۸۳۴۳٫۳
۵۰ شرکت بزرگ	۲۵۳۱٫۲	۲۵۶۰

ارز و طلا

دلار راه‌رفته را برگشت

● **شرق:** دلار راه رفته را برگشت. روز سه‌شنبه دلار خود به بالای سه هزارو ۷۰۰ تومان رساند اما دیروز با آنکه دلار توانست نسبت به روز سه‌شنبه بالاتر هم برود در آخر معاملات نزولی شد و ریز سه هزارو ۷۰۰ تومان جا خوش کرد. مصطفی قدرتی، معامله‌گر ارز و سکه در گفت‌وگو با «شرق» از روند حرکتی دلار در بازار آزاد می‌گوید: دلار دیروز تا سه هزارو ۷۱۰ تومان هم پیش رفت اما در اواخر بازار نزولی شد و آخرین قیمتی که از این با آن معامله شد سه هزارو ۶۹۹ تومان بود. معاملات سکه طرح جدید هم از ۹۴۳ هزار تومان آغاز شد و در آخر وقت بازار تا ۹۴۶ هزار تومان هم پیش رفت. انتظار این بود که سکه با افزایش قیمت اونس جهانی طلا، بیشتر از این ارقام معامله شود اما سکه در برابر افزایش قیمت مقاومت کرد و سه‌هزار تومان حباب منفی گرفت. اونس جهانی طلا هم تا هزارو ۹۲ دلار پیش رفت و هم‌زمان با بسته‌شدن بازار تهران، بر هزارو ۸۸ دلار ایستاد.

ارز	قیمت(اونس)	تغییر
دلار آمریکا	۳۶۹۹	۲-
یورو	۳۰۱۸	۷-
پوند	۵۴۵۰	۵+
درهم	۱۰۱۳	۴+
طلاو سکه	قیمت	تغییر
طرح جدید	۹۴۶۰۰۰	۵۴۶۰۰+
طرح قدیم	۹۴۵۰۰۰	۶۰۰۰+
نیم	۴۸۰۰۰۰	-
ربع	۲۴۴۰۰۰	۱۰۰۰+
گرمی	۱۷۲۰۰۰	-
گرم ۱۸ عیار	۹۶۶۱۰	۳۷۷۰+
اونس * (دلار)	۱۰۸۸	۱۱+